

зиция, противникът създаваше нова сериозна преграда за настъпването на частите от Северната група на Гилянския фронтъ (3/3-а, 2/5-а, 1/7-а и 2/3-а бригади) къмъ Прищина. Настъпателните действия и даже положението на тази група бѣха неочаквано затруднени отъ появяването на значителни сръбски сили около върхъ Копилякъ. Съ това бѣ силно застрашенъ отдѣсно и тила на групата. Опасността, наистина, бѣше твърде голѣма, защото сръбската Моравска дивизия II призивъ, подкрепена отъ следващите западно отъ нея други части, бѣ завладѣла висотите Копилякъ, Веля Глава и Китка, които държеше по това време само съ една дружина отъ 46-и пех. полкъ. Излизането на този многоброенъ противникъ въ флангъ на войските, които действуваха къмъ Прищина, създаде за сжщитѣ неудобно и даже опасно положение, което трѣбваше бързо да бжде поправено¹⁾. Въ всѣки случай, действията на споменатата Северна група войски не престанаха. Решено бѣ, обаче, частите да минатъ тукъ къмъ временна отбрана, а при с. Доморовци да се създаде едно по-голѣмо ядро, въ което да влѣзатъ 3/3-а и 1/8-а пех. бригади и Конната бригада. Съ тѣзи части и съ насочената въ тази посока отъ Щаба на действащата армия 3/8-а бригада, командирътъ на 3-а дивизия възнамѣряваше да атакува и разбие противника вколо в. Копилякъ. По тази причина той изтегли откъмъ Макрешъ частите отъ 3/3-а бригада и ги отпрати къмъ с. Доморовци, а на 18-и пех. полкъ заповѣда да заеме участъка на 46-и пех. полкъ при с. Изворъ.

*

Въ сжщото време, на 28-и октомврий, за да се даде по-голѣма сила на действията на 1-а конна бригада въ долината на р. Хаиновци, бѣ формиранъ отъ 2/5-а бригада единъ Партизански отредъ, въ съставъ четири пехотни роти, две планински нескорострелни орджия и десетъ конника. За командиръ на Отреда бѣ назначенъ подполковникътъ отъ 20-и пех. полкъ Петровъ. Две отъ ротите бѣха взети отъ бригадната поддържка (6/20-а и 8/20-а), а другите две роти (9/18-а и 10/18-а) отъ 3/18-а дружина, която се завръщаше отъ гр. Враня. Отредътъ, безъ 9/18-а и 10/18-а роти, зае изходното си положение при с. Хогуще още сжщия день. На 28-и октомврий 9/18-а и 10/18-а роти, придружавайки 6-и артилерийски полкъ отъ с. Бояновци до с. Думоровци, бѣха ноцували северно отъ с. Кормянъ. Оттамъ на следния день тѣ се присъединиха къмъ Отреда.

На 2-и ноемврий този Отредъ се свърза, и действува съвмѣстно съ 18-и пех. полкъ, поради което тукъ излагаме и неговото движение до тази дата.

На 29-и октомврий Отредътъ, който прекара нощта на 28-и октомврий при с. Хогуще, се отпрати на западъ, и, следъ като при с. Гризими влѣзе въ връзка съ Конната бригада, продължи движението си, съгласно дадената му

¹⁾ На 4-и ноемврий тѣзи висоти бѣха наново завладѣни отъ наши части.